

Jak se domluvit s nemluvnětem

Moc nástrojů, kterými by malé dítě projevilo své emoce, k dispozici nemá. Snad jen úsměv - v případě, že je spokojené - nebo pláč. To když se mu něco nelíbí nebo pokud jej něco bolí.

Už začátkem 80. let byly publikovány první studie dvou psychologek, Lindy Acredolo a Susan Goodwyn, které tvrdí, že i s nemluvněty je možné se jednoduše a rychle domluvit. Jak? Pomocí velmi snadných posunků a znaků, které se dítě formou hry snadno naučí a rodič s nimi pak může „mluvit“ bez jakýchkoliv překážek.

Sama myšlenka dorozumět se s dítětem pomocí znaků je stejně prostá jako geniální. Vždyť už první primitivní národy byly schopny komunikovat mezi sebou posunky a gesty. Tedy nic nového pod sluncem. Jde jen o to dostat tuto možnost

do povědomí lidí, v tomto případě především čerstvých rodičů.

Maminka je většinou ta, která má k dítěti nejbliže. Jako první dokáže

rozpoznat jeho pocity a nálady. Ale ani ona často nedovede pochopit, co její potomek právě chce. Tyto nepříjemné situace by měly odstranit semináře pro rodiče programu Baby Signs®. Na

Žďársku něco takového vůbec poprvé představuje **MUDr. Šárka Sekorová**, instruktorka znakové řeči pro batolata.

Jak jste se k této práci dostala?

"V podstatě díky tomu, že máme doma miminko a také díky manželovi, který mi dal poukázku na kurz znakové řeči pro batolata Baby Signs. To mne zaujalo

natolik, že jsem si nakonec udělala i instruktorský kurz."

Od kolika měsíců se mohou batolata učit znakové řeči?

"Záleží to spíše na rodičích. Batolata nemají žádné zvláštní období, kdy by pro ně bylo nejlepší začít. Trpělivější rodiče mohou začít už od narození, ale nejoptimálnější je to asi okolo osmého měsíce. Ale je to možné i později, děti se pak učí mnohem rychleji."

Často určitě slyšíte otázku „proč vlastně učit dítě znakovou řeč?“

"Někomu se to zdá jako něco nepřirozeného, ale v podstatě se každé dítě snaží dorozumět se svým okolím. Když chce vzít do náručí, tak zvedá ručičky, pokud něco nechce, tak vrtí hlavou, atd. A znaková řeč je jen rozšíření těchto přirozených znaků. Opravdu to nic nepřirozeného není, navíc děti se to rády učí, je to pro ně zábavné a velice to využívají. Dítě, které znakuje se snadněji

dorozumí se svými nejbližšími, je spokojenější, méně často má důvod k pláči a vztekání a to přináší celkovou pohodu, která se pak odrazí ve vztahu dítěte a rodičů."

Nemá znaková komunikace vliv na vývoj řeči?

"Kdy se dítě naučí mluvit je velmi individuální. Ale znaková řeč to určitě negativně neovlivní. Naopak. Dlouhodobými výzkumy bylo prokázáno, že znaková komunikace vývoj řeči urychluje. Děti jsou více motivovány. Je možné to přirovnat k rozvoji lezení a chůze. Skutečnost, že se dítě naučí lézt, neznamená, že se nepostaví na nohy a nepokusí se o první krůčky. Naopak zjistí, že je možné dosáhnout ještě dalších cílů. A stejné je to i s řečí."

Jakým způsobem učíte děti a rodiče znakovat?

"Nejdříve pozvu rodiče i s dětmi na základní seminář, kde se naučí jak na to, jak postupovat, jaké znaky si vybrat. A pro

ty, co se chtějí dále znakování učit při hře a písničkách tu jsou ještě šestitýdenní kurzy, které jsou vhodné pro děti od šesti měsíců do tří let. Děti velice zajímá, když děláte cokoli s rukama. Koukají, co se to děje a je to pro ně většinou velká legrace. Veškeré učení je vedeno formou hry."

Kdy jste začala učit svého syna?

"My jsme začali v osmi měsících. Sám začal aktivně znakovat o dva měsíce později."

Kde všude mají maminky příležitost se s touto formou komunikace s batolaty seznámit?

"Mám kurzy v Brně, kterými prošly už desítky spokojených maminek, a ráda bych je rozšířila i na Vysočinu. Navázala jsem kontakt s rodinným centrem Srdíčko ve Žďáře nad Sázavou, kde by kurzy měly začít od 24. října a také s mateřským centrem Zvoneček v Novém Městě na Moravě. Tam zatím ještě dohodnutý termín nemám."

Rodiče většinou ještě o znakové řeči nemluvnat moc neví. Můžete shrnout, proč je dobré učit děti znakovat?

"Znaková řeč umožňuje dětem vyjádřit nejen své potřeby, ale také dát najevo co je zajímavá a co se jim líbí. Například dítě znakuje „pes“, maminka se chvíli diví proč a pak si uvědomí, že venku štěká pes. Pochválí dítě, jak je šikovné, že si toho všimlo a dá mu za pravdu, že to je opravdu pes, co slyší. Při téhle krátké komunikaci mezi dítětem a maminkou hned dojde k několika významným podnětům pro dětskou mysl, ke kterým by bez znakování nedošlo: Maminka dítěti porozumí a promluví k němu – dochází tak k častějším konverzacím, které pomáhají dítěti se učit o tom, co ho právě zajímá. Pochválí ho, což dítěti pomáhá budovat sebevědomí. Uvědomí si, jak moc je dítě vnímavé, a začne se více zajímat o to, co všechno dítě zajímá, tím se posílí jejich vzájemný vztah.

Dítě, které má dobrý vztah se svými rodiči snadněji navazuje vztahy i s jinými lidmi. Posiluje si tak, dnes tak často diskutovanou, emoční inteligenci.

Znakování pomůže dětem i omezit situace bezmoci. Například žene-li se v parku k dítěti roztomilý chundelatý pes, maminku třeba ani nenapadne, že se ho dítě může bát. Znakující dítě ukáže, že se bojí, a maminka ho tak může vzít do náručí ještě před tím, než ho pes vyleká k pláči. Dítě se tak cítí bezpečněji a jeho důvěra v maminku roste.

Hlavním důvodem, proč rodiče s dětmi znakují, je pohoda, kterou jim tato raná komunikace dopřává. I když studiemi prokázaných přínosů znakování je mnohem víc."

Znaková řeč nemluvnat je téměř stejně stará, jako lidstvo samo. Velmi dobře ji znaly už naše maminky, babičky i prababičky. Nevěříte? Jen si vzpomeňte, jak své děti učily „pá pá“, „jak jsi veliký?“ nebo „jak se máš?“. Kurzy vedené MUDr. Šárkou Sekorovou pouze tato gesta rozvíjejí a přidávají k nim další. Pro rodiče je určitě přínosem, když jim dítě „řekne“ ještě dříve, než vůbec vypustí z úst první slůvka, co se mu právě honí hlavou, co ho bolí, nebo jak je má rádo.

- Napsal Helena Zelená Křížová
- Kategorie: **Rozhovory**
- Zveřejněno: 29. září 2008
- Aktualizováno: 6. červen 2013
- Zobrazeno: 3178x